

[Christmas Møller.]

Det gør mig virkelig ondt for det ærede Medlem.

Duborg: Det er ikke uden Interesse at konstatere, at hver Gang det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nærmer sig Omtale af Valutaforliget i 1932, geraader han i et sandt fantastisk Raseri. Det er i Aften af de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat, blevet mig klart, hvad der er den virkelige Aarsag dertil, og det er ogsaa blevet mig klart, at min af det ærede Medlem meget omtalte Udtalelse til „Fyens Tidende“ har gjort en saare nyttig Gerning. Den var nemlig efter det ærede Medlems egen Udtalelse Aarsagen til, at det ærede Medlem blev nødsaget til at fremsætte den meget omtalte Erklæring, og naar han nu beklager dette, kan det kun være ud fra den Hensigt, at hvis denne Erklæring ikke havde foreligget, havde der været Mulighed for at fragaa den Overenskomst, der var indgaaet.

Christmas Møller: Jeg har ikke megen Respekt for et æret Medlem, som uden nogen som helst Grund prøver paa at sigte et andet æret Medlem for at ville fragaa sit Ord, og jeg vil kun sige til det ærede Medlem Hr. Duborg, at han stempler ikke mig, men kun sig selv, ved en saadan Udtalelse. Det, som er Sandheden om Erklæringen, som det ærede Medlem Hr. Krag og jeg underskrev den 1. Juni, er den, at der var en Overenskomst mellem de fire Partier om, at Kronen i Løbet af en vis ikke angiven Tid skulde ned til det skandinaviske Niveau. Der var ogsaa absolut Enighed om at holde det hemmeligt, thi det var klart, at man ikke kunde have noget saadant offentligt. Saa er det, det ærede Medlem Hr. Duborg lader sig interviewe af „Svendborg Avis“ og „Fyns Tidende“. (*Duborg:* Af „Fyns Tidende“!). „Svendborg Avis“ kom med det om Aftenen, „Fyns Tidende“ havde det om Formiddagen.

Altsaa, det ærede Medlem havde den Erklæring i sine fynske Blade og tvang derigennem ligefrem Regeringen — fordi man ikke kunde have dette offentligt, hvad vi alle sammen var enige om under de fortrolige Forhandlinger — til at udtale sig paa en saadan Maade, at man ikke kunde føre den økonomiske Politik, som i og for sig var Forudsætningen for Forliget. Enhver, som deltog i det, ved, at det var Regeringens Standpunkt — det tror jeg, den højtærede Handelsminister vil være enig med mig i —, at der ikke skulde have været nogen Omtale

af det, at det var en overmaade stor Fejl, at det omtaltes. Jeg husker tydeligt fra disse Forhandlinger, hvorledes dette var fremme.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Duborg siger, at han har gjort en nyttig Gerning, og denne Nytte skulde bestaa deri, at ellers vilde jeg have fragaaet mit Ord, siger jeg til det ærede Medlem: Jeg kan virkelig ikke se ned i den Sump, hvor man kan tænke en saadan Tanke, men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at han gjorde en eneste Gerning ved sit Interview, og det var den, at den Sækning af Kronen, han ønskede, ned til det skandinaviske Niveau, ned i Nærheden af Sterling, fik han først i Slutningen af August, medens han ellers kunde have faaet den betydeligt før.

Duborg: Jeg benægter, at der var noget hemmeligt i hele dette Forhold paa det paagældende Tidspunkt. Ikke alene vidste hele Rigsdagen det, men ogsaa hele Pressen vidste det, og hele Overenskomsten havde været offentliggjort ikke blot i „Berlingske Tidende“, men i Regeringsbladene tre Dage før. Det, der stod i Interviewet, var at læse tre Dage før i de store københavnske Blade, saa Hemmeligheden af Overenskomsten er ikke andet end tom Tale.

Christmas Møller: Det er næsten Synd for det ærede Medlem Hr. Duborg at tage Ordet. Hvis han havde Ret i, at der ikke var nogen Hemmelighed, at alle vidste det, hvad tvang han mig da til? Men hvis det ærede Medlem Hr. Clausager er til Stede her i Salen eller nogen af de andre, der har været til Stede under de Forhandlinger, er til Stede her, vil de udtrykkelig vide, at under Forhandlingerne i Udvalget var det ganske tydeligt, at det skulde holdes fortroligt, at man udtrykkelig sagde — hvis den højtærede Formand tillader et Citat —:

„I et Udvalgsmøde, hvor Ministrene Hauge og Bramsnæs var til Stede, udtalte et Medlem af Valutaudvalget, at Vilkaaret for at stemme for Valutaloven var, at Forudsætningen: skandinavisk Kronkurs snarest tilvejebragt, opfyldtes. Han tilføjede: Jeg forstaaer, at Regeringen ikke kan afgive Erklæring derom, maaske ikke en Gang afgive Svar. Det er mig nok, hvis de tilstedeværende Regeringsmedlemmer er tavse. Tavshed er ogsaa et Svar. Men hvis mine Forudsætninger er urigtige, beder jeg Ministrene om at sige til nu. Ministrene tav.“

Det er Ordlyden af den Erklæring, det ærede Medlem Hr. Krag og jeg udsendte